

Undersøgelse, som har vist visse Uregelmæssigheder. Fra disse Uregelmæssigheder har vi dog set, at Ledelsen af De samvirkende Husmandsforeninger har taget bestemt Afstand. Jeg har ikke, trods opfordret, udtalt mig om dette Spørgsmaal; jeg finder heller ikke nogen Anledning til nu at beskæftige mig med den Sag, især da Undersøgelsen ikke er afsluttet. Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, nævnte nærmest Sagen for at komme til at angribe Landboforeningerne. Hvorfor vil han nu det? Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at hvis der paapeges Uregelmæssigheder i Landboforeningerne, da vil Bestyrelsen for Foreningen af jydsk Landboforeninger, hvis Formand jeg har den Ære at være, tage lige saa bestemt Afstand fra noget saadant og gerne yde vor Medvirkning til, at sligt bliver afværget og ikke gentager sig. Vi skulde efter min Mening i de landøkonomiske Foreninger nødig komme bort fra det gode Princip for Statstilskud, at dette afhænger af, at Foreningerne af deres egne Midler giver et lige saa stort Beløb til Sagens Fremme, som de faar af Staten. Det er efter min Erfaring og Opfattelse den bedste Garanti, Statskassen kan faa for, at dens Penge faar en fornuftig Anvendelse til almennyttige Formaal.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og flere Talere har talt om Sparsommelighed, og dette ærede Medlem angreb yderligere Bevillingen til Landbruget — det har han for Resten gjort før —, saa man skulde næsten tro, at Bevillingerne paa det Budget var Skyld i den finansielt ugunstige Stilling, skønt dette Budget, altsaa Landbrugsministeriets hele Budget, dog ikke er større end ca. 11 Mill. Kr. af den samlede budgetterede Statsudgift paa 362 Mill. Kr. Det ærede Medlem udtaler Spalte 42, at Danmarks bærende Erhverv i en kritisk Tid har forøget sit Statstilskud med over 60 pCt. i 2 Aar; og jeg har da set Statsregnskaberne efter, for det var mig noget overraskende, at dette Budget, Landbrugsministeriets Budget, skulde være steget saa meget. Men det er jo heller ikke rigtigt. Efter Statsregnskaberne var Udgifterne til Landbrugsministeriet i Aaret 1918—19 10,3 Mill. Kr., i 1919—20 12 Mill. Kr., og der er vedtaget paa Finansloven for 1920—21 en Udgift til Landbrugsministeriet af 10,9 Mill. Kr. og for 1922—23 11,4 Mill. Kr., idet de 2 Mill. Kr., der staar opført som overordentlig Udgift til Oprettelse af Husmandsbrug, selvfølgelig ikke kan medtages. Og paa det foreliggende Finanslovforslag er Udgiften til Landbrugsministeriet budgetteret til 11,5

Mill. Kr., saa man vil altsaa se, at de afholdte Udgifter, 12 Mill. Kr. i 1919—20, var større. Og ser man paa de andre Budgetter, viser det sig, at Indenrigsministeriets Budget er steget fra 1918—19, da det var 28,4 Mill. Kr., til nu paa det foreliggende Budget 61,4 Mill. Kr. Budgettet for Ministeriet for offentlige Arbejder var 2,6 Mill. Kr. i 1918—19, men nu er det foreslaaet til 6,8 Mill. Kr. Handelsministeriets Budget er ogsaa fordoblet, og Justitsministeriets er forhøjet fra 21 Mill. Kr. til 36 Mill. Kr. og Undervisningsministeriets fra 33,7 Mill. Kr. — stadig for det samme Aar — til nu, hvor det er foreslaaet til 67 Millioner, og efter det sidste Statsregnskab for 1921—22 var det ca. 81 Mill. Kr.

Jeg synes ikke, dette giver Holdepunkter for det ærede Medlems Udtalelser eller hans Anke over den stærke Stigning paa Landbrugsministeriets Budget. Men det er naturligvis Udtryk for en stor Sparsommelighedstrang hos det ærede Medlem, og jeg vil da forvente, at det ærede Medlem og hans Parti vil være med til en virkelig Besparelse, som ligger lige for — jeg tænker paa at stryge den tilbageværende Del af Tjenestemændenes Konjunkturtillæg, det vilde betyde en Besparelse af over 30 Mill. Kr. Det var jo givet som et Velstandstillæg, det gaves den Gang paa Grund af de mange Penge, der var mellem Folk, og de gode Forhold, de frie Erhverv den Gang arbejdede under. Nu er det ganske anderledes. Nu er det efter min Opfattelse saaledes, at Tjenestemændene i deres sikre Stilling med den sikre Løn og den sikre Pension er paa den grønne Gren, medens Erhvervene arbejder under højst usikre Forhold, og det gælder ogsaa Landbruget, jeg skal siden med nogle Regnskaber gøre nærmere Rede for det. At opretholde Konjunkturtillæget under disse Forhold vil være i afgjort Strid med de Forudsætninger, hvorunder det blev givet. Det skal nu vise sig, om Tjenestemændenes Organisation magter at skræmme Partierne saaledes med Trusel om Stemmetab, at de ikke tør gøre det rigtige, men slaar en Streg over al den megen Tale om Sparsommelighed for at bejle til Funktionærernes politiske Gunst. Jeg for mit Vedkommende beklager, at det ærede Medlem Hr. Pürschel paa det konservative Folkepartis Vegne, som jeg forstod, staar, som han gør, paa dette Punkt, og jeg frygter, at det radikale Venstre og Socialdemokratiet vil gøre noget lignende. Viser det sig, at Funktionærerne har Magt til at hindre, at Tjenestemændelovens Forudsætninger paa dette Omraade sker Fyldest, er det et nyt Bevis paa, at de føler